

Podrozdział większy od rozdziału

To tekst przykładowy. Pozwoli zaprezentować błędy składu. Warto dać kilka jednoliterówek, np. i, u, o, z, a. Ryzykowne są też inicjały i tytuły, jak mgr A. Mickiewicz, red. J. Słowacki. Czasami źle podzielił się również daty, taki na przykład XIX wiek albo 1 grudnia 2011 roku. Uważamy też na ulice – tutaj warto zadbać, by ul. Wielkopolska 20/5 nie rozdzieliła się tak, jak to się dzieje w tym przykładzie. Innym przykładem będą różne zestawienia, których nie powinno się dzielić, takie jak: 28 kg pomidorów czy na stadionie było 40 pracowników, 20 sklepikarzy, 35 redaktorów, 10 grafików i 90 tancerzy salsy. Oni wszyscy zwracali uwagę na to, by „cudzysłów typograficzny” nie wyglądał jak „znak cała”. (Dbali, by wszystkie kropki kończyły zdania). „Nie tak, jak tutaj.” Tylko tak. „Właśnie tak”. Podobnie z odnośnikami do przypisów.¹ – tak nie. Za to tak². Jak najbardziej!

Co jeszcze możemy powiedzieć o błędach w składzie? Na przykład – że nie powinno się stosować jednocześnie odstępów między akapitami i wcięcia. Albo jedno, albo drugie.

Inna rzecz – takie kreski. Mamy dywiz *vel* łącznik - o, i w tak go nie używamy - nie traktujemy jako myślnika. Sprawdzi się w nazwiskach dwuczłonowych Nowak-Kowalski, nazwach typu biało-czerwony.

- Nie jestem pauzą dialogową! - wykrzyczał Dywiz do Cudzysłowu.
- Pauza? – zdziwił się Cudzysłów. – To ktoś jeszcze używa pauz?!
- Różnie z tym bywa – odparła zadumana Półpauza. – Najczęściej wykorzystują mnie. Nie zawsze poprawnie. – Zasmuciła się. Po chwili dodała:
- Często zostawiają nierówne odstępy.
- I co jeszcze? – dopytywał Dywiz.
- A, z tym to bywa różnie! Zostawiają mnie na początku wersu nawet kiedy – o tak – nie jestem wcale dialogowa! Wrzucają mnie do nazwisk, bo czemu nie.
- Ja jestem łatwiej dostępny, więc i częściej wybierany! Czasami się zastanawiam, czy jestem błędem w przedziałach liczbowych. O takich jak w latach 1995-2004. Wiesz, źródła wolą ciebie, ale mnie też tak całkiem nie skreślają...
- Póki robią to bez spacji, jest dobrze! Jak nie wiesz, czy możesz gdzieś wskoczyć, wytyczne danego wydawnictwa pomogą zachować konsekwencję!
- Co jeszcze możemy powiedzieć o błędach składu? Odstępy. Interlinie.

Kanaliki.

Aby je wszystkie zaprezentować, potrzebne będzie sporo tekstu. Może nawet szewc z bękartem i wdową się trafią. Chociaż może być trudno zapamiętać, kto jest kto w tym przedstawieniu kim.

Bękart to ostatni wiersz akapitu na nowej stronie. Niedopuszczalny! Szewc, pierwszy, pojedynczy wers nowego akapitu u dołu strony zdażyć się może. Choć ja i szefców kasuję. Już wolę nierówną liczbę wierszy na rozkładówkach albo ciaśniejszy skład.

Czasem trzeba wybrać. Wybierajmy świadomie! I nie zostawiamy numerów stron na wakatach. Ani na stronach szpicowych.

Wracając jednak do naszego przedstawienia – przebiście nie mam problemu z wdowami. Niektórzy jednak je łapią. Dla mnie pojedyncze słowa na końcu akapitu są okaj, jeśli są dłuższe niż wcięcie akapitowe. A, i ten tekst może nie mieć w sobie 100 % sensu i logiki – ma zaprezentować błędy składu. Dużo błędów składu. Jak najwięcej błędów składu na jednoraz rozkładówce! To tekst przykładowy. Pozwoli zaprezentować błędy składu. Warto dać kilka jednoliterówek, np. i, u, o, z, a. Ryzykowne są też inicjały i tytuły, jak mgr A. Mickiewicz, red. J. Słowacki.

Czasami źle podzielił się również daty, dajmy taki na przykład XIX wiek albo 1 grudnia 2011 roku. Uważamy też na ulice – tutaj warto zadbać, by ul. Wielkopolska 20/5 nie rozdzieliła się tak, jak to się dzieje w tym przykładzie. Innym przykładem będą różne zestawienia, których nie powinno się dzielić, takie jak: 28 kg pomidorów czy na stadionie było 40 pracowników, 20 sklepikarzy, 35 redaktorów, 10 grafików i 90 tancerzy salsy. Oni wszyscy zwracali uwagę na to, by „cudzysłów typograficzny” nie wyglądał jak „znak cała”. (Dbali, by wszystkie kropki kończyły zdania). „Nie tak, jak tutaj.” Tylko tak. „Właśnie tak”. Podobnie z odnośnikami do przypisów.¹ – tak nie. Za to tak². Jak najbardziej! To tekst przykładowy. Pozwoli zaprezentować błędy składu. Warto dać kilka jednoliterówek, np. i, u, o, z, a. Ryzykowne są też inicjały i tytuły, jak mgr A. Mickiewicz, red. J. Słowacki. Czasami źle podzielił się również daty, taki na przykład XIX wiek albo 1 grudnia 2011 roku. Uważamy też na ulice – tutaj warto zadbać, by ul. Wielkopolska 20/5 nie rozdzieliła się tak, jak to się dzieje w tym przykładzie. Innym przykładem będą różne zestawienia, których nie powinno się dzielić, takie jak: 28 kg pomidorów czy na stadionie było 40 pracowników, 20 sklepikarzy, 35 redaktorów, 10 grafików i 90 tancerzy salsy. Oni wszyscy zwracali uwagę na to, by „cudzysłów typograficzny” nie wyglądał jak „znak cała”. (Dbali, by wszystkie kropki kończyły zdania). „Nie tak, jak tutaj.” Tylko tak. „Właśnie tak”. Podobnie z odnośnikami do